

Който се отмѣта.

„Който се отмѣта отъ мене,
отмѣта се отъ Тогози, Който ме
е проводилъ.“*)

„Който се отмѣта.“

Разумниятъ животъ има свой вжтрѣшенъ смисълъ: вжтрѣшенъ физически, вжтрѣшенъ духовенъ и вжтрѣшенъ Божественъ смисълъ. Отъ това гледище, не трѣбва да се прави разлика между физическия, духовния и Божествения свѣтъ. Въ цѣлата природа, въ цѣлокулния животъ прониква една разумна нишка. Ученитѣ хора на миналото, както и ученитѣ хора на настоящето наричатъ тази разумна нишка „съзнание“. Онзи, който е натоваренъ да пази тази нишка здрава, т. е. да се грижи да не се прѣкъсва съзнанието, наричаме човѣшки интелектъ или човѣшки умъ. Значи, длъжността на човѣшкия умъ е да пази здрава тази нишка, която Първичната Причина е поставила между всички явления.

Азъ говоря за разумнитѣ явления въ свѣта, а не за разпокъсанитѣ. И тогазъ, като разглеждаме явленията въ съврѣменната наука, намираме, че по-видимому тѣ сж противоположни; това е, защото въ фактитѣ нѣма единство. Тѣ сж разкъсани, безъ да се обяснява, на какво се дължи това разкъсване. Сжщата разкъсаностъ се вижда и по отношение на небеснитѣ тѣла. Едва сега съврѣменнитѣ учени хора започватъ да намиратъ връзка между всички факти и явления въ цѣлата природа. Тази връзка

*) Лука 10:16.